

Kamer der Volksvertegenwoordigers

Chambre des Représentants

17 MEI 1949.

WETSVOORSTEL

tot verlening van uitstel voor de tenuitvoerlegging van zekere veroordelingen wegens door minderjarigen gepleegde misdrijven tegen de veiligheid van de Staat.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De bestraffing van het verraad in oorlogstijd werd, in België, door een grote ongelijkheid gekenmerkt.

Het kan moeilijk betwist worden dat, over het geheel beschouwd, de leidende persoonlijkheden van het verraad, en namelijk de economische machten die op dit gebied een bijzonder noodlottige morele en stoffelijke invloed hebben uitgeoefend, bij de toepassing van de strafwetten en van de tuchtmaatregelen, in geval van veroordeling, wat de voorwaardelijke invrijheidstelling en het gevangenisstelsel betreft, een gunstbehandeling hebben genoten en nog genieten.

Deze behandeling doet als bijzonder onbillijk uitkomen het lot dat door ons strafapparaat aan de minderjarige delinquenten toegemeten wordt.

In het oordeel dat over hun misdadigheid dient geveld en in de houding die bij hun verbetering past, moet gewis rekening gehouden worden met de verderfelijke voorbeelden welke een gedeelte van de volwassenen hun tijdens de bezetting gegeven hebben, met de sfeer van ontmoediging en verdorvenheid die de ontbinding van de maatschappij vóór de oorlog eigen was, met het dompersysteem en het ondemocratisch karakter van een belangrijk deel van het onderwijs in ons land.

Door afkeuring van die voorbeelden, door zuivering van die sfeer, door gezondmaking van dat onderwijs kan men hopen hen die er het slachtoffer van waren, terug te brengen tot loyale vaderlandsliefde, veeler dan door bestraffende maatregelen die, in elk geval, als men gaat vergelijken, in botsing komen met het geweten.

17 MAI 1949.

PROPOSITION DE LOI

instituant un sursis à l'exécution de certaines condamnations pour infractions contre la sûreté de l'Etat commises par des mineurs.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La répression de la trahison de guerre a été marquée, en Belgique, par une grande inégalité.

Il est difficilement contestable que, dans l'ensemble, les personnalités dirigeantes de la trahison, et notamment les puissances économiques qui ont exercé dans ce domaine une influence morale et matérielle particulièrement néfaste, ont bénéficié, dans l'application des lois pénales et des règles disciplinaires et bénéficient encore, en cas de condamnation, dans le domaine de la libération conditionnelle et du régime pénitentiaire, d'un traitement de faveur.

Ce traitement fait apparaître comme spécialement injuste le sort réservé par notre appareil pénal aux délinquants mineurs d'âge.

Dans l'appréciation qu'il convient de porter sur la criminalité de ceux-ci et dans l'attitude qui convient à leur amendement, on doit assurément tenir compte des exemples pernicieux qu'une partie du monde adulte leur a donnés sous l'occupation, de l'atmosphère de découragement et de bassesse propre à la décomposition de la société avant la guerre, de l'obscurantisme et du caractère antidémocratique d'une partie importante de l'enseignement dans notre pays.

C'est en condamnant ces exemples, en libérant cette atmosphère, en assainissant cet enseignement que l'on peut espérer ramener ceux qui en ont été les victimes à un patriotisme loyal, bien plus que par des mesures punitives qui heurtent, en tout cas par comparaison, la conscience.

B. VAN HOORICK.

G.

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

De tenuitvoerlegging van alle vrijheidsstraffen opgelopen uit hoofde van misdrijven tegen de artikelen 113, 115 en 118bis van het Wetboek van Strafrecht, door minderjarigen beneden de leeftijd van 20 jaar gepleegd tussen 29 Mei 1940 en 1 September 1944, wordt opgeschorst.

Indien, gedurende een termijn van vijf jaar, te rekenen van de datum van de veroordeling, de veroordeelde geen nieuwe veroordeling wegens misdaad of wanbedrijf oploopt, wordt de straf als ten uitvoer gebracht beschouwd.

In het tegenovergesteld geval, vervalt de opschorting ten gevolge van de nieuwe veroordeling.

De verjaring van de straffen loopt niet tijdens de duur van de opschorting.

ART. 2.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Staatsblad* is bekendgemaakt.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER

Il sera sursis à l'exécution de toutes peines privatives de liberté encourues du chef d'infractions aux articles 113, 115 et 118bis du Code pénal, commises par des mineurs âgés de moins de 20 ans entre le 29 mai 1940 et le 1er septembre 1944.

Si pendant un délai de cinq ans à partir de la date de la condamnation, le condamné n'encourt pas de condamnation nouvelle pour crime ou pour délit, la peine sera tenue pour exécutée.

Dans le cas contraire, le sursis prendra fin par la condamnation nouvelle.

La prescription des peines ne court pas pendant la durée du sursis.

ART. 2.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur*.

B. VAN HOORICK,
S. GREGOIRE,
L. TIMMERMANS.